

Lá thư VÔ VI

(TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI NĂM CHÂU)

TIN TỨC TIN TỨC TIN TỨC

I. CHƯƠNG TRÌNH CỦA THẦY TÂM

Như đã thông báo trong LTVV số 18, sau đại hội, ban đạo Montréal đã tổ chức mười ngày sống chung với Đức Thầy từ ngày 9 đến 19 tháng 7, tại tu viện Saint Martin, ngoại ô Montréal. Ban đạo đã có được thời gian hạnh thiện (4 lần mỗi ngày), thanh lọc và thân tâm an lạc. Sau đó thầy Tâm sẽ rời Montréal để thăm ban đạo miền tây Canada (Calgary, Alberta và Vancouver). Đức Thầy sẽ đến thiên viện Nhân Hòa và lưu ngụ tại đây từ 12 đến 22 tháng 9 /87; San José 25,26,27/9/87; và sau đó tại thiên viện Vĩ Kiên vào tháng 10/87.

II. CÁC KHÓA TỈNH TÂM TẠI HOA KỲ

- Khóa 1 Nhân Hòa : từ 14 đến 19/9/87
- Khóa 7 Vĩ Kiên : từ 5 tới 10/10/87
- Khóa 3A Vĩ Kiên : từ 12 tới 17/10/87
- Khóa 8B Vĩ Kiên : từ 23 tới 24/10/87
- Khóa 9 Vĩ Kiên : từ 26 tới 31/10/87

Chi phí ứng hộ : \$100.00 cho khóa 5 ngày và \$40.00 cho khóa 2 ngày
Chi phiếu xin để Vô Vi Friendship Association và gửi về hội, để giúp hội hoàn trả số tiền \$10,000.00 (trong tổng số nợ \$19,600.00 còn mượn của ban đạo) mượn của chị Mã Tố Anh đã đáo hạn.
Cho tới ngày 4/9/87 số ban đạo ghi danh tại các khóa như sau :

- Khóa 7 : 50 ban đạo
 - Khóa 8 A : 25 ban đạo
 - Khóa 8 B : 40 ban đạo
 - Khóa 9 : 50 ban đạo
- Hai khóa 7 và 9 đã nhận đủ số ban đạo tham dự và đã khóa số. Ban đạo muốn theo học , xin ghi danh khóa 8

Các ban đạo ở xa xin liên lạc với huynh Nguyễn Thái Hưng (408 847-2998) thông báo ngày giờ và chuyến bay đến , để tiện việc đưa đón.

Tại Nam Cali xin liên lạc huynh Nguyễn Hoàng Long (213 827-0430), huynh Nguyễn Minh Hoàng (213 924 4177) hoặc cô Phạm Xuân Dung (714 775-1566) để biết chi tiết.
Địa điểm khởi hành : T/Đ Inglewood và nhà in Vô Vi.
Xin lưu ý ban đạo, vì có các khóa Tỉnh Tâm, nên trong suốt tháng 10, T/V Vĩ Kiên sẽ không nhận ban đạo vắng lai.

III. SINH HOẠT BAN ĐẠO

Tại Nam Cali : Ngày 1/8/87, các huynh Hội Trưởng Nguyễn Thái Hưng và Bùi Ngọc Lâm đã về họp. Sau đó có phần văn đáp tại nhà thờ Stanton do huynh Bùi Ngọc Lâm trả lời .

Tại T/V Nhân Hòa : Ngày 30/8/87 huynh Nguyễn Khắc Trụ đã được bầu làm trưởng ban tổ chức trong thời gian thầy vắng thăm T/V Nhân Hòa
Tại Hoa Thịnh Đôn : Sau nhiều buổi họp, bác Nguyễn Hữu Phú đã được bầu làm trưởng ban tổ chức Đại Hội Vô Vi 1988, tại thủ đô Hoa Thịnh Đôn.

IV. BỨC THƯ CỦA HUYNH NGUYỄN HUYNH CHUNG: Đã gửi đến Thầy và quý chủ T/Đ và Trung Tâm Vô Vi để cập tới một số các yêu cầu và thắc mắc. Xin xem thư trả lời của Thầy trong số báo này.

V. NHÀ IN VÔ VI

Đã hoàn tất 5,000 cuốn Tu Ch�a Em. Hiện đang chuẩn bị in lại cuốn Phương Pháp Công Phu (Anh văn), Tđi Tâm Đạo 1,2,5,6,9 và Thiên Đàng Du Ký.

VI. BĂNG GIẢNG

*Video: Khóa Tĩnh Tâm tại Montréal (4 cuốn) và bộ băng Đại Hội Lục Tự Khai Minh (9 cuốn)
 *Cassette : Khóa Tĩnh Tâm (5 cuốn), Thầy tại Pháp 5/87 (15 cuốn) có phần dịch Pháp văn, Thầy tại Nhật 5/87 (1 cuốn). Anh Yêm giảng Sđm Tu Hành, 1985 (2 cuốn). Ban đạo cần xin liên lạc về Hội.

VII. LÀ THƯ VÔ VI

Kế từ số 20, tháng 10/87 huynh Nguyễn Thái Hưng và ban đạo San José sẽ đảm trách phần Tu Đạo (viết, chọn bài, đánh máy và lay-out). Huynh Lê Văn Lạc đảm trách phần tin tức, sinh hoạt các nơi, cô Phạm Xuân Dung sẽ đảm trách phần phối hợp, kiểm lại trước khi in và phân phối. Mọi bài vở xin gửi về Hội với ghi chú tên người phụ trách.

VIII. THAY ĐỔI ĐỊA CHỈ

Thiền đường Tứ Thông (Duy, Thạch, Mười) và Hội Ái Hữu Vô Vi Houston đã dời về địa chỉ mới :
 14011 Timber Haven
 Houston, TX 77066
 (713) 583 8024

IX. THIÊN ĐƯỜNG MỚI

Thiền đường Paris đã được Thầy khánh thành vào tháng 6/87 tại địa chỉ sau đây :
 T/Đ Paris
 c/o Mã Tổ Anh
 182, avenue Rouget de l'Isle
 Aapt.E92 (9e étage)

94400 Vitry sur Seine
 France
 46 82 27 09
 T/Đ Marseille
 c/o Lương Trọng Mỹ
 80 Lot. La Bégoude
 13710 Fuveau
 France
 (42) 68 00 10
 T/Đ Missisauga, ONT. Canada
 c/o Phạm Bá Lâm
 93 Hanson Road
 Missi, ONT L5B 2E3
 Canada
 (416) 270 6374

BÁO CÁO TÀI CHÁNH

QUỸ KINH SÁCH

	<u>Tháng 7</u>	<u>Tháng 8</u>
THU:	\$5,070.00	\$1,540.00
CHI:		
. Chi phí ấn loát	112.04	
. Văn phòng phẩm	40.20	58.60
. Bưu phí	236.35	58.14
. Băng cassette	1,230.00	
. Băng video	399.00	395.00
. Giúp trại ty nạn	465.00	
. Điện thoại	24.12	24.19
. Điện, gaz, nước, rác	75.50	67.55
. Mướn nhà in	552.00	552.00
. Thuế		150.35

QUỸ THIÊN VIỆN

THU:	\$1,587.10	\$1,695.00
CHI:		
. Thực phẩm	15.66	
. Thuế	464.10	
. Điện thoại	100.93	98.04
. Điện, gaz, rác	155.67	92.76
. Linh tinh		62.00
. Trả nợ ban đạo	2,000.00	

Ngoài ra, còn một số các thu và chi của Thiên Viện trong tháng 8 chưa được đút kết vì lý do các con số này do anh em ở T/V nắm giữ chưa chuyển giao xuống Hội để kết toán.

Tổng số tiền thu cho các khóa học tính đến cuối tháng 8 là: \$2,940.00

Montreal, ngày 26 tháng 8 năm 87

Kính gửi anh Chung,

Được biết, anh đại diện tất cả ban đạo đức, xét lại tất cả sổ sách của quá khứ, điều này rất đúng theo ý muốn của cá nhân. Ai cũng muốn biết mà không muốn làm.

Như tôi đã biết, quá trình từ khi cổ sở Vô Vi chưa thành hình cho đến ngày hôm nay đều do sự phát tâm của những người thực hành tu hành, bắt chập gian lao, xây dựng trong tinh thần cầu đổ, trong sự thanh tịnh tu học thay vì vất vả vất vả, cho nên mọi người mới ứ ứ kéo nhau đi tìm chân lý, chứ không phải muốn làm giàu hay là danh địa vị. Qua nhiều lần tôi đã chứng kiến sự mong muốn của con người không thành đạt, nhưng sự phát tâm đã thành tựu. Ngày hôm nay xét thấy đã có một số người tự động đứng ra đóng góp, không e lệ sẽ sự, thực hành chánh pháp để tự vượt khỏi nghiệp tâm, đã chịu đựng sự kiểm soát của Bề Trên cũng như sự kiểm soát của đường kim chánh quyền địa phương, đứng trong đường lối đối đạo song tu, công với lá thư Vô Vi đã báo cáo từ chi tiết một. Ngày hôm nay lại nảy nở ra một nhóm người muốn vạch lại chuyện xưa để làm phiền những người đã phát tâm, là điều không cần thiết! Chính bản thân của tôi nghèo khổ, nhưng trong lúc có dư thừa tiền bạc do sự phát tâm chăm cầu, hay phát tâm giảng đạo, do ban đạo đóng góp cho tôi, tôi có dư thừa cũng đóng góp vào hội, nhưng tôi cũng không muốn để danh tôi vào đó! Huống hồ chỉ những người mạnh thường quân đã âm thầm giúp đỡ hội và cũng cần dặn rằng không nên nêu danh họ, thì hội làm sao khai rõ với các ban được! Đây là công tác thật sự trong sự phát tâm của mỗi cá nhân, không phải một có cấu thương mại! Mọi người muốn tu bỏ nghiệp tâm và trở về thực chất của chính họ, chính họ không muốn đem xiá đến việc đối nũa, mỗi bước vào chân tu Vô Vi.

Ngày hôm nay đã có một tổ chức tốt đẹp, ba ông Hội Trưởng đã phát tâm ra điều hành việc làm thích hợp với thiên ý, vậy ta nên bình tâm lo tu để xem sự hoạt động của quý ngài ấy sẽ đi đến đâu! Việc chưa khai triển, ta lại bắt đầu hạch hỏi, làm sao những vị ấy có tinh thần ứng phó cho kịp. Nếu muốn tu phải thực hành tu cho kỹ được, để phóng tử quang đồ trí cho những vị đang làm việc cho hội, mới là đúng! Bề Trên đang hạch hỏi quý vị, cố gắng hướng về bên trên cho kịp, tạo cho mình một sức mạnh đứng tiền. Bề Trên không mong có sự mê chấp của quý vị đối với bất cứ ai, mà mong sự dụng thứ của quý vị để cho hoa lá được tươi vui.

Thì giờ cấp bách để thể hiện trong tâm thức của các ban, nên cố gắng trầm tĩnh tu học hơn, nhìn nhục hy sinh nhiều hơn, mới có cơ hội giải môn nghiệp tâm. Không nên tạo nghiệp và ồm nghiệp nữa.

Tôi dám cam kết với quý vị rằng không có một anh tài nào tại thế có thể ồm được một đồng xu vượt khỏi quả địa cầu! Với câu này các ban sẽ thấy rõ luật đang xét, và xử họ. Các ban yên chí lo tu, người nào làm bậy, sẽ bị xét xử tặc khắc, và tử nó sẽ bị hao mòn. Chúng ta là người tu, chỉ lo tu để trở về sự tròn đầy sẵn có của chánh tâm.

Thành thật cảm ơn sự đóng góp và lo âu của anh đối với mọi người. Chúng ta nên mở đường hướng thượng lo khai triển, điều này là cần thiết!

Kính thư,

CC : Lê Thế Sĩ

LSH

Las Vegas, ngày 5 tháng 7 năm 1987

Thưa các bạn,

Hôm nay là ngày thứ ba của Đại Hội Kỳ 6 tại Las Vegas, cũng là ngày chót trong buổi Đại Hội, rồi đây chúng ta không sao tránh khỏi được sự bùi ngùi trước khi chia tay. Qua những chuỗi ngày thân thiết trình bày tất cả những gì trong nội tâm ta nung nấu cả năm dài, ngày hôm nay được phơi bày sự thật và đem lại một niềm an ủi trong thâm tâm rằng chúng ta càng ngày lại càng có thêm huynh đệ tỉ muội, gia đình vô vi càng ngày càng đầm ấm, đi trên đả tiên tha thứ và thưởng yêu!

Nhìn quanh lại xã hội hiện tại, chưa đâu có được một hội phát tâm vĩ đại, phát tâm thương yêu, phát tâm xây dựng, tránh tất cả mọi sự tranh chấp vô lý, không đòi hỏi mà thấy rõ con đường ta phải đi, tự giác, tự thực hành, tự vươn lên cái tánh chất hùng mạnh sẵn có trong nội tâm, trở về với mọi sự thanh tịnh sẵn có, làm một cuộc cách mạng trong thanh tịnh, đẹp bỏ tất cả mọi sự đông loạn. Một năm mới có một lần, chúng ta được cơ hội gột rửa tất cả những sự ô trước trong nội tâm, hành động bất chánh của các bạn đã tự thấy rõ, rồi các bạn phải về chấp hành một vị trí của một phần hồn xứng đáng, không khác gì một ông vua, bắt đầu nghiêm chỉnh hạ lệnh cho lục căn lục trần phải thực thi cho kỹ được trong vòng trật tự đã sắp đặt từ xa xưa, cấu trúc bởi siêu nhiên, nằm trong nguyên năng kim mộc thủy hỏa thổ rõ rệt! Những mâu sắc lỏng lẻo nằm ở bên trong để hòa cảm với những sự tự nhiên và siêu nhiên ở bên ngoài!

Càng tu thanh tịnh các bạn mới thấy rõ chính ta đã bỏ phê ta bao nhiêu kiếp, ta có đầy đủ, ta có tinh khí thần, ta có ngũ hành, chưa bao giờ điều khiển được! Ngày hôm nay may thay và lành thay, năm được pháp khử trước lưu thanh tự khai thác, pháp Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Định Thân! Pháp Soi Hồn này liên hệ với cả căn khôn vũ trụ, tự minh phóng ra, khi các bạn soi hồn hóa tám xuất phát, tự nó rời khỏi chỗ ô trước này và nó tiến về sự thanh cao sẵn có của Bê Trên, nó làm Pháp luân thường chuyển, nó tiếp thu những cái nguyên năng căn bản của Thượng Đế đã an bài, làm cho tim gan tì phê thận quân bình hết trong giây phút thực hành, mọi việc ở bên trên đều cởi mở, làm cho đến nỗi nó thông suốt ba cõi trong tiểu thiên địa này, đạt tới thiên định thanh nhẹ, nhắm mắt là trụ, nhắm mắt là xuất, nhắm mắt trong một cuộc bình thân, nhắm mắt trong cái nguyên ý ta đến đây được rồi ta cũng sẽ ra đi được! Có đến có đi rõ rệt, chớ không phải chuyện xuất hồn là chuyện lạ kỳ! Không, chuyện xuất hồn là chuyện thường tình của một hành giả vô vi, cũng là của một con người đang ôm xác phàm. Điểm linh quang đang kiểm soát tiểu thiên địa này, đến đây nhận học hỏi nhờ qua rồi xuất ra!

Cho nên chúng ta có đầy đủ phương tiện để tự thức tâm, nhất là niệm Phật, nhất là hành pháp! Từ lúc năng trước ề ạch bày giờ khai thông và chịu ngời từ một tiếng sắp lên thì chúng ta thấy nhẹ rõ ràng! Nhẹ là phần Hồn, nhẹ là làm Trời, nhẹ là liên hệ Bên Trên, nặng là làm đất, tức là thể xác rở mó được đây! Có âm có dương rõ rệt, hành trong thanh tịnh quân bình, luôn luôn hướng về sự nhân hạ, nguyên khí của cả căn khôn vũ trụ. Nguyên khí nó hỗ trợ cho ta tất cả cuộc hạnh

trình tại thế. Thượng Đế đã qui định và giam hãm phần hồn trong tiểu thiên địa này cho đến khi nó tự thức và tự đi !

Ngày hôm nay các bạn đã phát nhiều đại nguyện trong thâm tâm và thực hành được đi đến chỗ tự thức toàn diện, phần hồn u mê, công cao ngạo mạn nay bắt đầu được cơ hội tháo gỡ nó ra và thực hành ba pháp để mở thức hòa đồng cả căn khôn vũ trụ, kể cả nhân sanh, mọi người chúng ta thực hành về Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, đó là thực hành giống môi khai mở đi tới thế giới đại đồng ! Khi các bạn đã thông cảm các bạn và hiểu rõ quyền năng sẵn có bên trong, vô cùng cõi mở sáng suốt, không lý gì các bạn lại đi gặt lấy bạn một lần nữa sao ! Khi các bạn không còn gặt bạn nữa tức là các bạn đã xây dựng cho chính các bạn ! thì nhiên hậu những người ở xung quanh mới nhận được một phần phước lộc do bạn đem đến ! Cơ năng của tiểu thiên địa hòa hợp với cả căn khôn vũ trụ là một, mà ngày hôm nay chúng ta biết đúng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật ngay trung tâm bộ đầu hướng thượng để giải thoát nghiệp căn thì chúng ta thấy rằng càng ngày càng mạnh, mạnh trong thanh tịnh, càng ngày càng thương yêu, thương yêu trong sáng suốt, mặc cho thế tình chê khen, việc làm ta, ta phải làm, có cơ hội tận dụng và khai thác tâm linh sẵn có của chính chúng ta phân độ cho tất cả chúng sanh tại thế ! Nhắm mắt ngồi đây nhưng mà làm việc ba cõi một lượt, vượt qua bất cứ khó khăn nào xảy đến, mới am tường được mọi tổ chức đều như nhau, cảnh đời cảm thấy động loạn, nhưng mà khi chúng quán thông được rồi thì cảm thấy bình an, cảnh đạo cũng vậy, khi các bạn thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp đạt được sự quân bình thì các bạn thấy đạo nó cũng như đời ! Nếu chúng ta không thực hành không bao giờ tiến tới quân bình và tự thức thì không khác gì cảnh đời, đang sống trong kích động và phản động !

Cho nên Phật không bao giờ lià đời, Phật phải hành khổ tại thế để đạt đạo, hòa tan với các giới để ảnh hưởng và xây dựng cho chúng sanh, Thượng Đế cũng vậy, luồng điện liên tục làm việc trên mảnh đất ô trược không ngừng nghỉ, cải tiến việc này tới việc nọ ! Các bạn thấy đất đai cũng được trũng đọng. Ngày hôm nay chúng ta có cái ly uống rượu nhớ nguyên năng của Thượng Đế. Núi rừng được khai phá cũng nhớ nguyên năng của Thượng Đế ! Sức mạnh không thể đo lường được, vì đại kiên cố, làm mãi xây dựng mãi không ngừng, núi sông biển cả cũng vẫn xoay chuyển trong chu trình tiến hóa ! Tâm linh chúng sanh tại thế cũng đang học hỏi không ngừng nghỉ để tiến hóa ! khối não còn ngu muội thì phải đụng chạm, mà càng đụng chạm thì càng đem lại sự văn minh cho xứ sở đó ! Bao nhiêu lịch sử đã ghi, bao nhiêu sự xây dựng tạm thời tại thế, bao nhiêu sự kính trọng đưa những người mới có ướm nở một chút thông minh lên trên đầu trên cổ họ, rồi đâm ra độc tài, điều khiển, cho là sự phụ hay đệ tử, hành hạ mà không đi đến đâu ! Ở trần gian này, đi không đúng luật Trời, luật Trời là tuyệt đối một trăm phần trăm tự do, để cho mọi tâm linh có cơ hội phát triển khả năng sẵn có của chính nó !

Cho nên chúng ta nhìn cảnh luân hồi lục đạo chúng ta thấy : cũng là phần hồn, cũng là con người, cũng là một cụ già, cũng là một thanh niên trẻ nhưng mà mang thể xác con thú đi đây đởng ! Cũng là con người ; cũng là phần hồn ngự trong thể xác con người nhưng mà phần hồn đó cũng có trình độ, trình độ tự thú tiến hóa, tự thánh thiện giáng lâm. Cho nên giữa nhân quần xã hội nó có nhiều tầng lớp khác nhau, cho nên có người học đạo trong nháy mắt, vừa nói qua là họ hiểu rồi, họ thâm kín về thực hành đến nơi, có người nhắc

nhớ tới mười năm mà chưa hiểu đạo là gì ! Đó là trình độ con thú tiến hóa. Cho nên mọi người có mắt mũi tai miệng nhìn nhau nó khác, trình độ khác, không mua không bán, tử nó phải sống trong hoàn cảnh của chính nó ! Khô rồi mới thức, định luật đã an bài như vậy. Còn người tu vô vi cảm thức được trần gian là một cái công, còn ôm xác phàm, hồn còn bị giam hãm, con tim còn đập, còn phải làm việc hai mươi bốn trên hai mươi bốn. Ý thức rõ sự chậm trễ của chính ta mà bước vào học thiên để giải tỏa những sự tầm tòi và tu tiên !

Trên đường tu, muôn sao cho Bề Trên độ cho hành giả được bình an sống lâu để tu cho kịp kỳ nhưng mà sự cầu mong đó là sai rồi, còn phương pháp Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là thực hành để trở lại sự quân bình chứ không cần phải cầu xin ! Thượng Đế đã ân ban cho một lượt, một thẻ xác tự động tận thoát, đi đứng năm ngời rõ rệt như ban ngày ! Chúng ta chỉ tự giải nó ra để tìm nguyên căn sẵn có rồi nắm cái nguyên căn đó mà đi ! Thuộc hệ thống nào phải trở về hệ thống đó, không có thể đem râu ông này gán vô cằm bà kia được ! Cho nên phải khó khăn trong giai đoạn tu để biết nguyên căn của chính mình ! Bao nhiêu tổ chức cả cần khôn vũ trụ đang quang chiếu vào tâm thức của chúng sanh ! Kẻ thuộc nguyên điển của Quan Âm, kẻ thuộc nguyên điển của Quan Thánh, kẻ thuộc nguyên điển của chư Phật chư Tiên. Pháp này là kỹ thuật để mở những sự rối ren tại trần, rồi mới trở về nguyên căn sẵn có của hành giả, tự thức và tự đi !

Cho nên giờ phút lâm chung các bạn ra đi, thuộc hệ thống nào hệ thống đó sẽ đến rước các bạn, còn nếu các bạn tu Vô Vi mà quên Bề Trên, quên Thượng Đế, quên Trời Phật, quên căn lãnh thì không bao giờ giờ phút lâm chung của các bạn được những căn lãnh đến rước. Phải nhớ kỹ ! Chúng ta tu là tu cho ta trước hết, sửa chữa ta, tìm hiểu ta, khai thác ta. Nếu các bạn bằng lòng khai thác lấy các bạn thì các bạn sẽ không còn sự mê chấp ! Mà nếu các bạn còn ý lại Thân Tiên Thánh Phật, nào là điển Cha, điển ông này, điển ông nọ giảng lâm mà ý lại thì các bạn sẽ không bao giờ có cơ hội tiến hóa một cách nhân hạ. Vì sao ? Vì bạn bị ràng buộc trong những khung cảnh vô minh ! Biết, tôi nhận lương điển này, tôi nhận lương điển kia, tôi nhận lương điển nọ, nhưng mà tôi chả thấy ai, tôi thật sự tâm tôi vô minh, còn tôi khai thác lấy tôi để xuất ra hành động, điển kiện bất cứ trình độ nào tôi có thể trình diện, tôi có thể học hỏi trong một thức bình đẳng thường yêu và tha thứ, thì không còn sự sợ sệt, không còn sự lo âu, không còn sự tủi nhục, thì lúc đó tâm bệnh của các bạn đã dứt rồi, giờ phút khắc nào cũng là giờ phút lâm việc trong một cách cởi mở !

Các bạn xuất lện để hưởng thanh quang tức là uống sữa mẹ, mỗi thời công phu của các bạn được tận hưởng sữa mẹ, lấy gì làm bằng chứng ? Bạn nào có tu đúng theo đường lối chỉ dẫn thì sáng mai đứng trước kiếng Vô vi mới thấy rõ hình tượng mình đã bắt đầu thay đổi một cách êm dịu trẻ đẹp ! Đâu có thể tháo, đâu có thuốc men, có mây động tác đơn sơ đó mà mặt mày tôi thay đổi ! Vậy chỗ cái gì thay đổi ? Cái gì đã làm cho tôi lãnh mạnh ? Thưa, nguyên khí mà tôi đã chấp nhận rước vào nội tạng của tôi và tận dụng khai thác nội tạng, nội tâm, nội thức của tôi, bằng một nguyên

khí đổi đạo, sông đông bắt diệt của cả căn khôn vũ trụ tức là Pháp luân thường chuyển huệ tâm khai, đem lại sự quân bình của các hành kim mộc thủy hỏa thổ sau thời Pháp Luân Thường Chuyển ! An mãn cũng thành chay, thanh lọc đầy đủ, đó là một chìa khóa để dẫn tiến tâm linh, vô cùng sông đông, vô cùng hợp thời, hơi thở càng ngày sẽ biến thành ánh sáng trong lúc các bạn nhắm mắt ! Giờ phút thiêng liêng này chúng ta nhắm mắt, chúng ta tham thiền, khỏi óc chúng ta nhẹ nhàng, khỏi óc chúng ta hướng thẳng về trung tâm sinh lực căn khôn vũ trụ, càng ngày càng cảm thức sự thanh tịnh đến với chúng ta ! Mơ mắt thì biết bao nhiêu việc làm, tràn đầy trước mắt ! Việc làm là gì ? Người sáng suốt gặp người tăm tối phải ban chiếu luống tư quang của chính mình ! Nếu cần thiết phải phân giải tư lý tư ti, nếu cần thiết phục vụ bằng hành động của tay chân bắt vụ lợi !

Cho nên ngày hôm nay hội Ai Hữu Vô Vi toàn là những người kết hợp bằng tình thân bắt vụ lợi ! Hưởng lương phạn của Thượng Đế là thanh khí diện, càng ngày nguyên khí càng đổi đạo, hỗ trợ cho hành giả sử dụng trong khi cần thiết ! Nhưng phải thực hành công phu nghiêm chỉnh đúng đắn, không nên theo ý phàm, phải theo định luật của cả căn khôn vũ trụ mà tiến tới trong vòng trật tự anh minh !

Các bạn ngồi đây trong phòng họp của ba ngày Tết Vô Vi, các bạn đã cảm thấy điên rất đổi đạo trong giờ thiêng, vừa nhắm mắt, cảm thấy tâm an, vừa nhắm mắt chỉ thấy có một không hai ! Mọi người đều biết như vậy là mới rõ lẽ nguyên lý đại đồng ! Huỳnh đệ tử muội nhắm mắt đồng hưởng việc thanh cao của căn khôn vũ trụ, chỉ có xây dựng để đạt thành chứ không tranh chấp mà để tạo sự tiêu hao ! Đã bao nhiêu lần Đại Hội ứn ứn kéo nhau đi, đi về đâu mà nhiều tâm phàm thường thấy kỳ lạ ? Một kỳ đi Đại hội tôi thấy đầu óc tôi nó đã thay đổi rất nhiều. Tâm tư tôi nó thay đổi rất nhiều, tôi mới thấy rõ con người thật của tôi, tôi mới thấy rõ tội lỗi của tôi, tội bất hiếu của tôi đối với mẹ hiền tôi, tôi bất hiếu của tôi đối với Cha yêu quý của tôi, tôi bất hiếu của tôi đối với nhân quần, bạn bè, tội bất hiếu này chúng nào mới đáp lại được. Cho nên nguyện tu, lúc nguyện tu thì càng thấy ta có tội ; chẳng ai có tội ! Biết được tội của ta thì càng hành càng được mở, càng chấp nhận học nhân học hòa, học nhĩn nhục vô cùng để tìm tâng sự sai trái mà mình đã làm từ nhiều kiếp ! Ngày hôm nay Thượng Đế cho một cơ hội cuối cùng là làm con người mà còn không hiểu được con người là ai, ở đâu đến đây rồi sẽ về đâu rồi, tương nghĩ tương lai của chúng ta sẽ biến thành một vật gì ở tương lai ? Trước mắt cảnh luân hồi chúng ta thấy con thú cũng biết đau thương, cũng biết thương yêu, cũng biết xây dựng cho kế tiếp những mã nó không được tử do băng, con người ! Chúng ta là con người mà không biết hưởng thưởng để tận hưởng thức hòa đồng của căn khôn vũ trụ mà đâm ra chia rẽ, các bạn nhìn thú : gà bảo vệ gà, cọp bảo vệ cọp, trâu sông chung với trâu ! Còn chúng ta tin Chúa tin Phật, rồi tại sao chúng ta làm những chuyện bất nhân trong nội thức. Trình độ ta không có, ta phải cố gắng học thêm, phân luận để giải toa những sự lỗ bịch của chính mình thì được, của chúng sang thì mỗi người có một cơ duyên ! Chúng ta không có khí giới tinh thượng và đạo đức mà dám đi khai thác tâm linh thì làm sao khai thác được ! Đức hạnh chưa đều, xứng danh Tiên Phật làm sao phát triển được ?

Những gì chúng ta đã và đang học đây đều là cơ tiến hóa sắp đặt bởi Thượng Đế, trước kia xa xưa, rừng hoang không có manh áo, loài người với loài người cùng chung sống bằng tình thương, có miếng ăn chia cho nhau, có miếng mỗi chia cho nhau, từ thực vật sống sít cho đến thực vật chiến nung, thời đại nó thay đổi dần dần, rồi đến người tu mới tận hưởng lương thực của Thượng Đế, hưởng cái thanh khí điện của Bên Trên ban từ thời qua khỏi óc của con người, qua trung tim bộ đầu, vừa nhập cuộc tướng tới Thượng Đế, tướng tới Bên Trên là điện vào rồi, giúp cho cơ tạng ta đổi dào, dù không có bữa ăn nhưng mà cũng có thể an! Vì nguyên lai thể xác này nó là không, nó cấu trúc từ siêu nhiên mà có, thì không hòa với không thì nó lạnh mạnh thanh nhẹ và hồi sinh rõ rệt! Khi các bạn đói bụng, các bạn đừng vì đói bụng mà than phiền, các bạn phải nhớ ta là không, vốn không đến đây thì các bạn cứ tưởng nhớ chứ không, không, không! Ta là không, một hồi thì cái chỗ trống đó được điện bởi sự thanh tịnh, nguyên khí đó sẽ đổi dào lại!

Cho nên những vị thiên sư xưa kia ngồi trên núi đầu có được ăn uống phục vụ đầy đủ như chúng ta nhưng mà Ngài vẫn tươi nhẹ quá. Ngài biết số mạng đang nắm trong định luật Sanh Lão Bệnh Tử, còn tâm tử hưởng thưởng là quyền năng của Ngài, Ngài tham thiên và ôm lấy sự thanh nhẹ đó mà ra đi, ôm lấy cái vốn và căn bản đó mà đi, đi mãi đi tới vô cùng! Từ lúc nhắm mắt tâm tới đó nơi rộng rồi tiến tới sự sáng suốt, mô ni châu xuất hiện, ánh hào quang rực rỡ, đi đến đâu cảm thức đến đó, tận độ trong thanh sạch!

Cho nên ngày hôm nay khoa học đã chứng minh cho chúng sanh thấy rằng hóa tiến lên cao thì xem rõ trần gian, còn nếu chôn điện của chúng ta lên cao, hòa hợp với trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ thì chúng ta thế nào? Chúng ta sẽ thấy hết, đó là huệ căn trưởng tồn, ngồi đây hiểu kia, làm việc bất cứ nơi nào trong thanh tịnh! Lúc đó các bạn mới thấy rằng giá trị của thiên! Không phải thể xác, thiên bằng thức, thức hồi sinh mãi mãi, thức tiến triển vô cùng, thức sống động không còn bỏ vợ! Cho nên chú Phật đã được nhối quả, từ đời qua đạo vô cùng đau khổ mọi bước vào biên giới của Phật Pháp! Các bạn đã xem tuồng hát của Mục Kiến Liên, vì hiểu thưởng mẹ, đau khổ vô cùng, muốn đền ơn, muốn thực hiện cho kỳ được một thành quả tốt đẹp để Mẹ con được sum họp! Ngày nay chúng ta có cha không, có mẹ không? Có cứu huyền thật tổ không? Chúng ta muốn sum họp hay là không? Nếu muốn chúng ta phải chấp nhận khổ, học khổ, hòa tan trong khổ, bước vào biên giới của Phật Pháp! Đó là giây phút bình minh vinh quang tướng ngộ giữa máu tử trong đêm tham thiên! Các bạn chỉ xa cách bằng sự ngu muội mà thôi, chỉ xa cách bằng lừa dối biếng mà thôi, chỉ xa cách bằng rước đồng bộ tịnh mà thôi! Ngày hôm nay các bạn thực thi pháp này là khừ trước lưu thanh, quân bình tái lập thì cứu huyền thật tổ sẽ nhớ ơn bạn mà được tiên thân, có phải làm một việc cho mọi việc không các bạn? Các bạn sẽ đi tới sự cảm thức sự bất hiểu của chính mình mà rơi lụy, khóc nhiều đi các bạn, khóc trong thương tiếc, càng thương tiếc càng thấy tội lỗi của chính mình, mới thấy rõ Mẹ hiền đang dẫn ta đi học đạo! Đang dựa ta tới chùa này, tức là hoàn cảnh này, miêu nọ tức là hoàn cảnh kia để học đạo! Rồi khai thông kiên thức này tới kiên thức

kia cũng là mẹ hiền chúng ta đang dẫn tiến ta bằng một hành động siêu nhiên, chúng ta bằng lòng tu, chúng ta phải ý thức ta tu để làm gì, ta tu để báo hiếu, ta tu để dứt khoát trả nợ trần gian, ta tu để trở lại cái cơ năng phục vụ không ngừng nghỉ tương đồng với tinh thần của Thượng Đế ! Chớ không phải tu để lập một gyven thể hành hạ chúng sinh, không ! Tu để giải tỏa tất cả những sự phiền muộn sai quấy, tu để thấy giá trị của sự thưởng yêu là vô cùng tận!

Trước mắt các bạn, các bạn đã thấy nhóm Vô Minh, họ tự xưng là cùi hủi nhưng mà họ vẫn thưởng yêu, rất thưởng yêu nhau, nói về đạo, trình độ thấp kém, sơ khởi, chúng sanh cảm thấy tội nghiệp cho ba người bơ vớ đó, nhưng mà ba người đó cảm thấy sung sướng bước vào đạo tâm, thấy đời là giả tạm, một giai đoạn để mở tâm khai triển ! Rồi đây Thượng Đế sẽ ban cho họ nhiều bài học, rồi họ đi tới dần dần tự chủ, quán thông lấy họ và tận độ chúng sanh ! Các bạn thấy người tu học sẽ tiến từ lãnh vực này cho đến lãnh vực nọ, càng ngày càng nở rộng trong tâm thức, thưởng yêu và tha thứ !

Quý thay và lành thay chúng ta đã dự trọn ba ngày Đại Hội, tâm thân được bình an, rồi đây chúng ta sẽ chia tay trong mến tiếc! Tôi ước mong rằng với tâm tư các bạn đã hướng về Thượng Đế, gởi về các bạn đạo xa xôi không có hiện diện tại đây nhưng mỗi người đồng thiên như chúng ta và cầu nguyện cho chúng ta được bình an! Đại phước đức chúng ta mới có ba ngày Tết Vô Vi, tôi mong rằng Thượng Đế sẽ ân ban và xây dựng cho chúng ta vào dịp tới, bất cứ nơi nào do sự phát tâm của bạn đạo ! Chúng ta phải nhớ rằng :

Yêu , yêu, yêu, thưởng, thưởng, thưởng
Về đây chung sống thưởng yêu hòa bình
Về nơi thanh tịnh, cõi mở, học pháp, hành pháp, khai thông pháp.

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn ngày hôm nay.

LSH

CẢM HỨNG BÀI THỞ MINH TÂM CỦA HUYNH TRỊNH QUANG THẮNG

ĐĂNG TRÊN LTVV SỐ 18

SIÊU THOÁT

LÃNG MẠN

Hôm nay thấy lại ánh trắng vàng
Mừng quá cho nên ngâm hát vang
Hòa với sao khuya đồng nhất thể
Còn ai đem giâu ánh trắng vàng

Hôm nay vô được tâm thân vàng
Mừng quá cho nên thuyết lý vang
Lập liêm cuộc đời trong những bước
Dừng chân lãng mạn dưới trăng vàng

Chẳng kiếm trăng vàng trong áng mây
Vì trăng kia sáng quá chùng hay
Nên thấy thiên đờng ngay trước mắt
Sao nở nghiêng mình siêu xuất bay

Ta đâu tinh mở trong áng mây
Ngỡ đâu có kẻ biết mới hay
Sao ai cứ ngỡ không còn khuyết
Ta vội lách mình bụi cát bay

Phạm Hữu Bằng

Nguyễn Bửu Sơn

Kính thưa Đức Phật Thầy cùng quý
Huỳnh, Đê, Tý, Muội:

Con vô cùng xúc cảm khi được viết
những dòng này để thay lời một số
nhỏ bạn đạo ở Tân Đảo (Noumea,
New Caledonia), kính chuyển lời
chào mừng chư vị Bề Trên cùng Đức
Thầy và các bạn đạo năm châu
trong ngày đại hội tâm linh hằng
năm của chúng ta.

Để thêm vào tài liệu học phong
phú của Vô Vi, tôi xin đóng góp
những kinh nghiệm bản thân trong
việc niệm Lục Tự Di Đà để thấy sự
huyền diệu của sáu chữ Di Đà mà
người tu thiền phải xem đó là cái
chìa khóa mở thông mọi cửa của
một thế giới khác ngoài cái thế
gian hiện hữu này.

Riêng cả nhân tôi, nhớ hoàn cảnh
đưa đây đã tu bổ thêm cho tôi
hiểu tân tướng lời giảng dạy của
Đức Phật Thầy qua những cảnh thực
nghiệm:

- 1) Tìm tịnh trong động
- 2) Hoàn cảnh là ân sư
- 3) Chuối Bô Đê chạy trước ngực
- 4) Thoát tục
- 5) Diên trụ thường xuyên trên bộ
đầu, thiền 24/24.
- 6) Thu và phóng lặn diên thiền
lành của hành giả.

Với những điều 1, 2 và 3, tôi đã
được duyên phước, tự thuật ở khoa
học: Địa Ngục Du Ký ở Úc châu
(tháng 3/87) rồi, nay tôi tóm
tắt để khỏi phải mất thi giờ quý
báu của quý vị.

Thường thường Cha, Thầy ưa cho
chúng ta học bài ngay trong hoàn
cảnh mà chúng ta đang lặn ngụp,
do đó nên tôi cũng không thoát ra
ngoài cái nghiêm-luật này. Sau
khi phá sản vì làm ăn thua lỗ,
tôi không thể đẹp nghề buôn bán nữ
trang, tôi phải tiếp nối nghề này
với sự giúp đỡ của bạn bè trong
cảnh vô cùng eo hẹp, nên sự di
chuyển tôi phải dùng xe công
công. Xứ nghèo (Phi Luật Tân) mà
đi xe bus thì quý bạn cũng dự
biết sự chen lấn khổ sở đến mức
độ nào rồi. Phần thì sợ bị chặn
cứp (hold-up) trên xe, nên

tôi luôn miêng niệm Phật. Lúc đó
tôi quên đi tôi đã là người tu
học theo phương pháp Vô Vi là
không được cầu xin phù hộ. Nhưng
vì sự sống của con cái, tâm tôi
niệm Phật chỉ mong Phật che chở
cho tôi đừng bị mất của. Vì nếu
rủi ro có bị cướp thì cho dù đó
là sự thật đi nữa, thì họ cũng
khó tin mình. Đó là vậy, khi
thời xuống dốc, tất cả những sự
xui xẻo đều đeo dính theo.

Lúc đầu tôi không tài nào niệm
Phật được, vì sự hỗn độn, nhạc mở
dính tai nhức óc, ý nghĩ niệm bị
dánh bật ra khỏi đầu, nhưng riết
rồi tôi niệm càng lúc càng nhanh
và sau đó tôi đã khắc phục được
những tiếng động ồn ào chung
quanh mình. Cho đến một ngày, khi
tôi vừa bước lên xe bus, trong
đầu tôi vang lên tiếng niệm
NMADDP, tâm tôi thanh thản lạ
thường, như thể tôi đang ngồi nơi
thanh vắng, tuy rằng tai tôi vẫn
nghe và cảm nhận được những sự ồn
ào cực động đó. Nhờ đó mà tôi mới
thấu triệt hai câu giảng của Đức
Thầy (1 và 2) phải học trong thực
hành thì mới hiểu tường tận hơn.
Tôi nhớ hoàn cảnh phá sản để rồi
có dịp được niệm Phật liên tu bất
tận mỗi khi rời nhà, để được đi
xe bus công cộng mới tìm được sự
hỗn độn, động loạn tột cùng đó,
như Đức Thầy giảng "không phải
tôi ngồi trong tịnh thất, tôi mới
tìm ra được tịnh".

3) Chuối Bô Đê chạy trước ngực:
Việc này xảy ra cách đây hơn một
năm thôi, tôi thường ngâm là sau
một thời gian tu học khá dài,
trải qua bao sự nhồi nhét, tâm tôi
đã được một phần nào an tịnh rồi
đủ cho tôi có giận vụ gì đi nữa,
thì tôi đã luôn luôn dặn tôi rằng
"phải niệm Phật". Nhưng thưa các
bạn, khi xảy ra việc rồi mình mới
biết rằng mình đã rên được mình
chưa. Phải có dịp trực tiếp thụ
thách, phải có những kỳ thi để
mình tự trắc nghiệm những sự tu
học của mình, để mình tự kiểm
điểm lại tâm mình, nếu không,

thừa các bạn, mình rớt một cách oan uổng. Thừa các bạn, thì đây là giờ thi của tôi. Thời gian cứ ngu ở đây, tôi có quen một cô bạn, dẫn dắt cô ta vào đường tu học. Tình bạn hiểu nhau nhiều. Nhưng một ngày "đẹp trời", tôi được nghe một câu chuyện do một người khác kể cho biết từ cô bạn của tôi đưa ra làm tổn thương danh dự của tôi quá nhiều, tôi không nên được cơn giận, tôi ben bước, sang nhà cô bạn, vì chúng tôi ở gần nhau, trong lúc đó tâm tôi sôi lên vì giận. Tôi định qua sẽ nói thật nhiều cho bỏ tức, tôi đưa tay lên gõ cửa, khi tiếng gõ đầu tiên phát xuất, đồng lúc đó trong lòng ngực tôi có một vòng tròn mát dịu chạy quanh. Tự nhiên tôi sức nhớ đến lời Thầy dạy: Niệm Phật tới trình độ mà thấy chuỗi bồ đề chạy quanh lòng ngực, chỗ chữ Vạn đó, thì mới ngàn được SÂN. Tự nhiên cơn giận trong tôi bay đầu mất, tôi gõ tiếp tiếng thứ hai (kể ra đây thì lâu, nhưng sự việc xảy ra cho tôi lúc đó chỉ trong nháy mắt thôi), cô bạn ra mở cửa. Thấy mặt cô bạn, tôi tự nhiên bật ra câu nói khác thay vì câu đối chọi mà trước đây một khắc tôi đã tính nói. Ôi! Thật là huyền diệu với lực từ Di-Đà và cũng thật là linh nghiệm biết bao.

4. Thoát tục; 5. Điện trụ thưởng xuyên trên bộ đầu và thiên 24/24: Vì hoàn cảnh tạo cho tôi có cơ hội niệm Phật nhiều hơn tôi tưởng, nên tôi đã được biết thế nào là điện trụ. Cũng nhờ niệm Phật nên mới có kết quả này. Đầu tiên tôi chưa được biết điện là gì. Sau đó nhờ sự cảm thấy như kiến bồ nhột nhột trên đỉnh đầu, một thời gian sau cảm nhận thấy như có cơn trốt cuốn lên cao vút giống như cơn gió lốc mỗi khi trời chuyển. Một thời gian sau nữa lại thấy đầu ran ran chung quanh đỉnh đầu, và hai bên hoặc chung quanh mỏ ác (huyết Tĩnh Hội hay Nê-Hiến-Cung), nhiều lúc có cảm tưởng như ai lấy "cây xà

beng" này quanh bộ đầu mình lên vậy. Nhưng khi sơ tay lên đỉnh đầu (Hà Đào Thành) hoặc tám gôi đều có cảm tưởng đau ran ran như vậy, nhưng sự đau này không làm hành giả khó chịu. Trên đây là những điều kiện để cho hành giả biết thế nào là điện trụ tu lên bộ đầu. Khi mà điện trụ là những lúc không kể giờ giấc, không kể mình ở không hay đang làm việc gì, việc thế gian mình cứ làm (đó là việc đời), còn tự động khi điện của mình tạo ra được đó thì nó luôn luôn thưởng trực ở trên bộ đầu mình và một mình nó lo việc hành đạo. Bởi vậy nhiều lúc và thường xuyên đang làm việc đời, thì tự nhiên mặt mình nóng bừng lên và điện rút lên cao. Lúc đó các bạn cứ để tự nhiên, thả lỏng bộ đầu và các bạn sẽ cảm nhận được cả bộ đầu thanh nhẹ, mát rười, tâm thần sáng khoái một cách lạ thường. Tóm lại, khi các bạn đã học đến đó, tu và trụ được điện trên bộ đầu rồi thì sự hưởng khoái lạc thoát tục không còn lạ gì với bạn nữa. Tôi phải dùng danh từ "khoái lạc" theo ý nghĩ thông thường của thế nhân vì chỉ có cái danh từ này mới nói lên được một phần nào sự hưởng lạc của cảm giác nhận được của hành giả tu thiện, khi đã làm đúng phương pháp theo lời chỉ dẫn của người đi trước. Và nhờ đó, tôi mới hiểu được lời giảng của Đức Thầy khi Người nói: "Ông Phật động đầu có ngu, Ông khôn quá ma, Ông bỏ cái khoái lạc giả tạo, tạm bỏ, tâm thưởng ở thế gian để đi tìm cái khoái lạc ngàn lần, xứng khoái, để mê hơn. Đó là khoái lạc thoát tục mà hiện nay tôi đang hưởng, nhờ công dầy dổ của vị Thầy kính thương, kèm theo sự niệm Phật, với sáu chữ Di-Đà kỳ diệu. Tôi đang được hưởng cái thành quả đó và nhờ qua một cơ duyên may mắn mà tôi đã tạo được. Tôi cầu mong các bạn cố gắng niệm Lục Tự Di-Đà để được hưởng những gì tôi đã đạt được; và còn hơn thế nữa để chúng ta trao đổi bài vở

cho nhau để cũng nhau kể vai trên đường về Nguồn Cội.

Với sáu chữ vi diệu này mà một con người trần tục như tôi đã được hưởng một phần lớn những gì mà Đức Phật Thầy đã và đang hưởng, truyền dạy lại cho chúng ta. Và cũng nhờ đó mà điện trụ ở bộ đầu, luôn luôn làm việc nên ta đã thiên 24/24, cũng như ta không ngồi thiên vậy. Thật là trong Không mà Có, ở nghĩa này.

Còn sự thu phóng điện, từ mình phóng làn thanh điện thiên lạnh cho bất cứ ai, dù ở xa hay gần, thì tôi đã viết bài về Điện ở Đặc san Vô Vi kỳ 3, xin mời các bạn nhớ lại để chứng nghiệm xem thử có đúng vậy không. Năm nay mùa "Đại Hội Lục Tử Khai Minh", tôi xin góp một ít thành quả tu học đến các bạn và kính chúc quý bạn một mùa đại hội thắng hoa.

Kính thượng
Tân Đảo, ngày 18/6/87

Xuân Hồng

TAO HOA-TINH KHÍ THẦN

I. TAO HOA:

Theo sự hiểu biết thông thường của người đời thì tạo hóa là Ông Trời, Ông Táo là người dựng nên, sáng lập nên vũ trụ, căn khôn...v...v...

Nhưng dưới đây, tôi chỉ xin đề cập đến Ông Táo Hóa của cái Tiểu Thiên Địa mà chúng ta đang có và làm chủ. Táo hóa của tiểu thiên địa đó là cái bao tử (tì vi). Để nói cho dễ hiểu và đơn giản, thì ta làm việc tạo ra vật chất rồi hóa giải hay là ta ăn uống vào rồi bao tử làm cho tiêu hóa, gọi là tạo và hóa.

II. TINH HOA KHÍ

Tinh là chất dinh dưỡng quan

trọng nhất đối với cơ thể và cũng là chất tinh ba của Trời Đất cấu tạo nên.

1) Làm thế nào để Tinh hóa thành Khí? Muốn tinh hóa thành khí thì ta phải tránh tham đắm tình dục, nói chung là không để cho chất tinh của ta xuất ra dưới bất cứ một hình thức nào. Kể đến thì tinh sẽ hóa thành khí.

2) Làm sao để nhận biết được chất tinh của mình đã hóa thành khí? Cũng dễ thôi:

Tinh hóa khí là khi ta cảm thấy hơi thở và tiếng nói thanh nhẹ khác lúc bình thường. Cảm thấy khỏe mạnh, hơi thở dài, tiếng nói trong thanh. Đó chính là lúc tinh hóa khí, rồi thì khí sẽ tụ lại ở vành của lỗ tai. Khi ngồi thiên ta sẽ cảm thấy điều đó rõ ràng hơn.

Thông thường khi đạt được trạng thái đó ta thích nói chuyện, kể lè, thích ca hát, ngâm thơ. Như vậy là vô tình làm hao tán khí đi, vì "Khẩu khai thần khí tán". Cho nên đến đây phải giữ gìn lời ăn tiếng nói, hay nhất là "Tĩnh khẩu niệm Phật", khí không có chỗ xuất phát ra, nó tức đi lên tụ về tai. Đến đây ta soi hồn, khí an nơi mắt, hóa thần tập trung vào lỗ huyệt trước trán ta. Nên có câu rằng:

Khí tụ ở tai

Thần an tại mắt.

3) Làm sao biết được chất khí hóa thần? Thần mạnh thì mắt sáng, long lanh có tia chớp như ánh sao, có uy lực thu hút đối phương, ánh mắt dễ cảm dễ mến. Mắt mây sáng sủa, tưới tắn, hồng hào. Cũng có thơ rằng:

Khí tức thổi tan tam nghiệp chướng.

Thần minh chiếu sáng cứu liên đài

(Vô Vi Pháp)

Lúc tinh khí thần hội tụ đầy đủ rồi, người ta thích tham thiền nhập định truy tâm chơn lý. Chính lúc ta tham thiền nhập định là lúc Thần hoàn Hư, trở về không. Những rối trong không mà có tất

cả. Cái đó mới lạ, rồi rút thẳng bộ đầu, mê đi trong thức tỉnh.

Đề gọn lại nói thì:

Thực phẩm ta đem vào cỗ thể hằng ngày có liên quan đến phần hồn của ta. Thực vật đem lại cho ta sức khỏe, vì vô ý thức ta tham gia vào chuyện tình dục, phung phí tinh lực.

Như vậy tinh chất xuất ra ở phần hạ thừa thấp thỏi, thể là vạn linh trong tiêu thiên địa bị đọa xuống thấp chỉ vì chủ nhơn ông bất minh, thiếu sáng suốt.

Đến giai đoạn Tinh hóa Khí:

Mà ta đem hơi thở đi thì phí, cái lộn, la hét ồn ào cũng chỉ lên đến phần trung thừa, chưa đi đến đầu, không độ được cho ai. Nói năng cho sướng miệng quên mất vạn linh trong tiêu thiên địa đang cần sự cứu độ của ta.

Đến giai đoạn Khí hóa Thân:

mà coi sách, xem TV, coi phim cũng làm cho hao thân tán khí, không đi đến nơi, đến chốn, không về được đến nhà.

Đến lúc này phải cố gắng tập soi hồn nhiều cho Tinh Khí Thân tập trung vào lữ hưởng, phát ra lửa nóng đốt được cây tâm nhan, qui biết là bao nhiêu rồi. Lửa hồi hưởng hồn bay lên giữa trán nơi mí tóc, lên xuống ở đó một thời gian rồi sau cũng từ nơi trung tâm bộ đầu (Hải Đao Thanh). Lúc đó ta cảm thấy như có cọng chỉ ở trên đầu rút rút đi lên, tâm trí lúc đó chỉ thích chuyện Tiên Phật, không có nghĩ bậy. Lúc ngồi thiền sẽ cảm thấy rõ ràng hơn.

Nếu bạn đốt lên một cây nhang, cắm vào lữ hưởng rồi thanh tịnh quan sát cây nhang cháy từ đầu chỉ cuối, bạn sẽ thấy rằng cái tinh hoa của cây nhang là khói nhang từ từ rời khỏi thân nhang, nhẹ nhẹ bay bổng lên trời, đem theo tâm tử của bạn và bạn sẽ cảm thấy ôi nhẹ nhàng siêu thoát làm sao. Khó nói, khó tả, chỉ có sự cảm nhận và biết ơn nơi tâm hồn mà thôi. Đó là vẽ hình thức hữu

vi. Còn khi bạn ngồi thiền thanh tịnh, chiêm ngưỡng cây nhang và hưởng hồn của bạn nó còn sung sướng gấp ngàn lần cái tôi vừa nói ở trên.

Lúc đó trên đầu bạn như có vại cọng chỉ lơi nhoi đi lên. Bạn gởi thác tất cả tâm tử mình vào đó, rồi cảm thấy nhẹ nhàng, du dương và siêu thoát. Bạn mê đi trong sự sáng suốt của tâm hồn.

Nãy giờ nói vòng vo tam quốc lộn xộn quá, để kết luận lại cho dễ hiểu, để nhớ như sau:

Muốn cho Tinh hóa Khí, Khí hóa Thân, Thân hưởng Hư, thì ta chỉ cần nhớ: Niệm hạt trên đỉnh đầu
Soi hồn
Pháp luân
Thiên định,

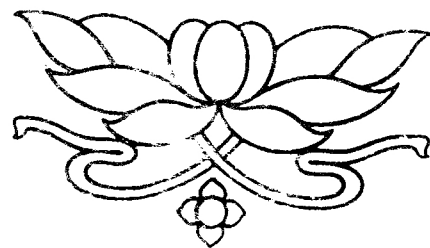
Còn muốn cho ngũ khí triều nguồn thì làm Pháp luân thường chuyên mạnh đi, chết bỏ, đổ mặt tía tai cũng chẳng sao. Vì làm pháp luân thường chuyên bộ đầu sẽ rút mạnh và nó làm cho lục phủ, ngũ tạng đều hòa. Ngũ vị ta ăn vào được an bài đúng với vị trí và sự thích ứng của các tạng, các hành.

Do đó bốn phận và trách nhiệm của người tu đầu tiên là độ các thức vật ta ăn hằng ngày, nó thiết thực và gần gũi với chúng ta.

ôi chỉ có bao nhiêu lời chia sẻ cùng quý bạn, xin phép dừng bút nơi đây. Nếu có điều chi sơ sót lỗi lầm, xin các vị cao niên, các vị thượng trí thức cùng quý bạn đạo tha cho và chỉ bảo thêm.

Nam Mô A Di Đà Phật vạn vật thái bình.

Không không kính bái

T U H À N H

Chân cảnh trần ai lắm bể dâu
Tìm vui giải thoát khỏi thường đau
Tu hành quyết chí tròn công quả
Luyện Đạo bên tâm đặt pháp mẫu
Thanh tịnh nguyên lai tâm tự tánh
Vô Vi chơn thể thị vô cầu
Quy không thức giác liã sanh tử
Nhập thể giúp đời thoát khổ đau

Đổi thay thay đổi mãi không thôi
Thế cảnh xưa nay mãi rôi bởi
Oan trái trái oan vay trả trả
Thị phi phi thị cũng lỗi lỗi
Tiền tài tình tội luôn mê hoặc
Danh lợi quyền uy mãi khổ đời
Thử hỏi một mai liã cõi thế
Lấy chi theo với ở muôn đời

Đau thường đã lắm bởi phong trần
Muôn thoát ra ngoài chuyen thể nhân
Kiếm nẻo am mây xa thế tục
Tìm nơi yên tịnh thảo duyên trần
Chẳng danh chẳng lợi tình không vướng
Không thể không quyền nợ chẳng mang
Năm tháng thoi đưa mũi hỷ lạc
Niềm vui giải thoát đã cứu mang

Tu hành sửa đổi nhớ đừng quên
Quyết chí trao thân chôn cửa Thiên
Thấy lỗi sửa ngay không ngại khổ
Biết lầm hỏi cải há câu yên
Siêng năng lắm lụng thân không bình
Lười biếng công phu ý chẳng hiền
Chỉ một con đường tu tự tiến
Nào cần ai đỡ đỡ thành Tiên

Đem ngày luyện Đạo chớ lo âu
Giữ mãi tâm yên chẳng mong cầu
Thường chuyen pháp luân khai ngũ tạng
Sỏi hồn giải tỏa kết trong đầu
Tâm trung phảng lảng khi thiên đình
Trì niên Nam Mô tại đỉnh đầu
Khử trừc lưu thanh là phép bấu
Chân mây hiện hiện ánh quang châu

Tự tánh nguyên lai chẳng méo tròn
Tham sân biến đổi hóa ngàn muôn
Si mê chẳng biết đâu là giác
Thanh tịnh hồi tâm rõ tại hồn
Lục đức rập rình toan khởi loạn
Thất tình lèo đèo tạo nên cơn
Trước thanh thiện ác trong ta cả
Chẳng biết dùng nên lương mỗi môn

Không không chân thể ấy là vô
Lục tử Di Đà cũng chủ mô
Bất diệt bất sinh là tự tính
Không tăng không giảm ấy hủ vô
Trong không có sẵn mầm sinh có
Trong có không ngoài luật tạo vô
Không có có không thay đổi mãi
Vô Vi chơn thể mãi hủ vô

Thức tâm giác ngộ lý chơn không
Sinh tử luân hồi một lẽ đồng
Không ý không tâm thân tỏ rang
Không tình không cảnh trí khai thông
Khổ đau vì bởi cơn tâm tối
Sinh tử do nơi mãi vọng lộng
Muôn thoát khỏi vòng sinh tử khổ
Tâm tu thức giác để quy không

Chẳng danh chẳng lợi chẳng vướng mang
Tử tại thung dung bước giữa đường
Đem trí giúp đời khi khôn quản
Dùng thân báo đáp buổi hàn lương
Cũng ai san sẻ mũi tận khổ
Kết bạn hàn huyền nối đoạn trường
Chỉ nẻo mê đồ lên bên giác
Dang tay chào đón kẻ hồi hương

Calgary, ngày 10/8/87

Nguyễn Tịnh Bích

ĐÍNH CHÍNH: LTVV số 18 có đăng những bài thơ "Tám ơ", "Roulette", "Cuộc thủ lưỡng hoàn" và "Liên hoàn cuộc" với ghi chú tác giả là "Bê", nay xin đính chính lại những bài thơ trên là của Thầy LSH sáng tác. LTVV xin cáo lỗi cùng Thầy và quý bạn đạo.

Ý KIẾN BAN ĐỌC

ĐÔNG TINH THANH THOÁT

Đất Cali, lắm người, nhiều chuyện. Nhưng ai ghé về thăm, cũng phải lắc đầu, lễ lười vì "đất dữ quá". Một chuyện về Cali thăm bà con, gia đình, kể hèn này được nghe kể lại nhiều chuyện "kỳ lạ" ở Cali. Vì tử quan chưa thanh tịnh, nên xin góp nhặt và công hiến quý vị để cũng nhau suy gẫm.

CHUYỆN MỘT: có người cho rằng các học viên trên T/V Vì Kiên lúc sau này gặp nhiều khảo đạo, đến phải bỏ T/V, cũng chỉ vì T/V sồn màu đỏ, là màu tướng trướng cho đục vọng, ác trước. Thiển nghĩ ai kia cũng có lý phần nào khi nêu ra phần ý nghĩa của màu sắc. Nhưng nếu vậy thì cũng có người cho rằng màu đỏ là tướng trướng cho hạnh phúc, cho sự vui tươi và sức sống. Bằng chứng là những xác chết nào có được màu sắc tươi thắm đỏ, mà trái lại mặt mày xám xịt. Vậy những học viên T/V Vì Kiên nêu có rớt rớt thì nguyên nhân chính phải là sự bê trễ công phụ lập hạnh, hơn là tại màu sắc của căn nhà. Chẳng có màu sắc nào làm ta trì trệ, thặng hoa mà chỉ có ý chí của ta muốn ta đi tới hay không mà thôi. Ngoài ra, danh từ "Học Viên" để chỉ những người đang lưu trú dài hạn tại T/V Vì Kiên cần phải được cứu xét lại. Chương trình giảng dạy, huấn đạo cho những người này chưa có, thì thử hỏi họ học gì và ai giảng dạy để được mang danh là học viên?

CHUYỆN HAI: từ ngày Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ được "Bên Trên" chuyên cho có 3 ông Hội Trưởng cũng làm việc, anh em tha hồ học bài. Bộ ba Tinh Khí Thần này dường như chưa được thông nhất để đạt Tam Huê Tu Định như mọi người mong mỏi. Buổi nói chuyện tại nhà thờ Staton hôm 2/8/87 vừa qua, các vị trao đổi với nhau những lời này

lửa, lăm bạn đạo ngồi nghe cứ dường mắt nai lên nhìn, chả hiểu chuyện chi. Tam huê dường như đang tu tam định thì phải. Tinh Lê Văn Lạc chưa đủ thân lực để hóa khí, vẫn quanh quẩn trong thời kỳ luyện đạo với những sắp xếp, ổn định. Khi Bửu Ngọc Lâm tuy mới nhập chức, nhưng cố về sung mãn, hăng hái đi chuyên luồng khí từ Tây sang Đông, từ Bắc xuống Nam nước Mỹ, dùng miệng lưỡi Tô Tân và tài ngoại giao của mình để chiêu mộ hiền tài. Chỉ tới một điều, là lúc này mới ra lò, luồng khí chưa được thanh lọc nên còn lăm trọc trước, anh em hít phải là tối tăm mặt mày, về lăm chiêu mình muốn bá thổ. Thần Nguyễn Thái Hưng cũng tướng tử, mới xuất thân, nên khí chưa đủ, thân chưa minh, giới thiệu có vài công sự viên của mình mà cũng quên lên quên xuống. Thần lãnh nhiệm vụ tu đạo mà sao chưa thấy Thần ra tay tế độ lăm sông lại T/V Hai Không (ngay nơi Thần tu luyện), để anh em có thêm nỗi tu học?

Tuy nhiên kể hèn xin cúi đầu bái phục sự phát tâm đóng góp của cả ba vị. Vạn sự khởi đầu nan, kính chúc quý vị sớm thông nhất ý chí, cũng ngồi lại với nhau để sớm thành đạt mục tiêu tam huê tu định.

CHUYỆN BA: nghe nói có một nhóm anh em phát tâm "giúp" Hội bằng cách kêu gọi ban đạo ký tên vào bản "gì đó", yêu cầu Hội cho biết sở hữu chủ T/V Vì Kiên, kiểm kê tài sản Hội và công bố tên tuổi những người đã đóng góp vào các quỹ của Hội. Đây là một sự đóng góp đáng được ghi vào lịch sử hoạt động của Hội, vì từ xưa đến nay Hội chưa nghĩ đến những điều trên, vì quan niệm làm việc dựa trên sự phát tâm, về mặt vô vi đã có Bên Trên kiểm soát và về mặt hữu vi thì có sở Thuế theo dõi từng chút một. Lại có ban đạo đóng góp mà chẳng đòi hỏi phải công bố tên tuổi mình lên báo

chỉ, vừa tôn giầy mực vừa năng phân trình diễn. Nay nhóm người này đặt vấn đề trên ra cũng hữu ích ở chỗ là Hội nay đang trên đà phát triển, cần có một tổ chức hữu vi rõ ràng. Chỉ tiếc người chủ xưởng đề nghị này lại là một người trong ban Chấp Hành của Hội, chưa hội ý với anh em mà đã hành xử, nên đã gây nên một vài hiểu lầm là anh em bất hòa và có vẻ không được đúng Lễ với những người làm việc với mình. Hơn nữa cũng tùy việc, tùy người và tùy hoàn cảnh mà công khai việc làm.

Vấn tất vài hàng kẻ lễ đông dài cũng quý vi. Khóa Tịnh Tâm sắp được Thầy đến chung học với chúng ta tại các T/V, kẻ hèn này xin tạm gác bút, lui gót, để sửa soạn đăng đăng tham dự cùng Thầy cùng bạn. Hy vọng tú quan sớm được thanh lọc, để mai sau nếu có những chuyện trái tai gai mắt, sẽ không còn bị động tâm như hiện tại nữa.

Hẹn tái ngộ trong những mẫu chuyện thanh nhẹ hơn.

Kính bái,
Chu Du Tử

THẬT CHƠN NHƠN QUẢ

Bởi viên ngoại vốn người ham đạo, chẳng qua là qua một hồi mê muội, nghe bà mở vạch rõ ràng, nghĩa lý đặng thấu, như chiêm bao mới tỉnh, đứng dậy tạ ơn rằng: Nay tôi nghe lời bà chỉ dạy, khiến tôi mở thông đường đạo; chưa biết thầy, Minh sư đâu mà tìm, xin bà chỉ tôi?

Huyền Trinh nói: đó cũng không khó! Tôi thường thấy một ông già tay cầm gậy tre, vai mang bầu thiếc, tinh thần mạnh mẽ, mặt to chiếu người, trên mặt đỏ như son, thường xin ăn tại xóm mình hơn mấy năm, chẳng thấy suy già, chắc là người có đạo. Vậy đợi ông đến, mời về nhà nuôi dưỡng; lần lần câu học diệu lý chắc đặng.

Viên ngoại rằng: Nay mình nhà cửa rộng lớn, cũng nên làm phưởng tiện kính già thường khó, chẳng luận là có đạo hay không đạo, một mình ông ăn mặc bao nhiêu! Để mai tôi hỏi ông chịu hay không.

Huyền Trinh nói: Tu một ngày giải thoát đặng một ngày, việc chẳng khá trễ.

Lại nói qua Trưng Dượng, từ khi tới huyện Ninh Hải ở mấy năm, luyện đặng tinh thực, biết đặng quả khứ vị lai, phép quý thần thâu hiểu thần thông đều đủ, trí huệ thông minh biết đặng việc đời thật chơn thì phải từng nơi về chông Mã viên ngoại khởi đầu mới hiệp theo lời của Chung Tổ nói: hễ gặp Mã thì hứng. Nên ông thường qua lại trong xóm đó xin ăn mấy năm. Nay gặp Mã viên ngoại biết người đức lớn, và thấy Tôn Huyền Trinh mấy lần biết người thông minh trí huệ, muốn chỉ dạy việc tu, mà nghĩ rằng: Thuộc chẳng nên kêu cho, đạo chẳng khinh truyền. Phải đợi ý câu học mới chỉ. Vì ông ở đó xin ăn mấy năm, người người đều gọi ông là Côi-lão xứ xa, nghèo khó đến xin ăn, nào hiểu ông là Thần Tiên! Có một mình Tôn Huyền Trinh người lạ, tâm hiền mắt Thánh, nhận đặng

người nghèo khó là Thần Tiên đó thôi! Mới nọ cùng chông tiếp ông về nuôi dưỡng đặng câu học đạo; khiến cho bảy vị chơn nhơn noi theo. Luận công bảy vị chơn nhơn tu hành, có bà Huyền Trinh thứ nhất.

Có bài kệ rằng:

Sanh thành trí huệ thiết phi thường

Đặng biết Thần Tiên biết thủ phưởng

Chẳng có Huyền Trinh thần lực giỏi

Thật chơn tông phái khó ra đường

Khi đó Mã viên ngoại nghe bà nói

liên ra ngoài dặn người coi cửa

như thầy ông già xách bầu thiếc

tới, mau vô bao cho ông hay. Bữa đó Viên Ngoại ngồi trong nhà thấy

người giữ cửa vô báo : Có ông già
xách bầu thiếc đến! Viên Ngoại
liền ra tiếp rước (Đó là Vương
Trùng Dương đạo vận đến rồi), nên
y lời của Chung Tổ nói : Có người
đến tâm người !

Thần Tiên còn phải đợi thời kỳ
Thối vận chưa gần, đạo khó hành

HỒI THỨ NĂM

Mã viên ngoại cầu phụng dưỡng sư
lê

Vương Trùng Dương kinh-dinh hộ
đạo tài

Nghĩa là : Mã viên ngoại cầu đứng
lê nuôi thầy

Vương Trùng Dương sửa sang tiên
hộ đạo

Có bài kệ rằng ;

Tiên Phật Thánh hiền bởi tại tâm
Nào tua đất đắp lại thành cam
(kim vàng)

Người đời nhang khói cầu xin vái
Cưỡi chết tử bi Quan Thế Âm

Bốn câu nói việc thành Tiên,
Phật, Thánh hiền, cũng tại lòng
người làm ra. Như lòng ngay thì
mình cũng ngay, làm việc gì cũng
thấy đều ngay. Còn lòng tà thì
mình cũng tà, làm việc gì cũng
thấy đều tà vậy. Nện người tu
hành trước phải sửa lòng sau
thành cái ý: hễ lòng không
chánh thì ý không thành, ý chẳng
thành thì vọng niệm khởi ra trăm
việc, phải mất chỗ đạo chơn. Có
nhờ có bài kệ rằng :

Vọng niệm nhưt sanh thân tức
thuyền,

Thần thuyền lục tặc loạn tâm điên

Tâm điên nhưt loạn thân vô chủ

Lục đạo luân hồi tại nhãn tiền.

Nghĩa là :

Hễ vọng niệm sanh ra thì thân đời
ra ngoài rồi

Thần ý đời thì sáu giặc rồi loạn
tâm điên không tịnh

Nếu tâm điên rồi loạn, thì thân
này không có người làm chủ.

Sáu đường luân hồi ở tại trước
mặt chẳng xa.

Có bài kệ rằng :

Lục đạo luân hồi, thuyết bất
khoan,

Súc sanh ngựa quỉ, khổ thiên ban
Khuyên quân vật khởi vọng tham
niệm

Nhứt thất nhơn thân vạn kiếp nan
Nghĩa là : Sáu đường luân hồi nói
không hết, như người chẳng tịnh
xét, có ngày bị đọa vào trong chỗ
súc sanh quỉ đói phải khổ sở ngàn
việc, nên khuyên người đừng khởi
việc tham tưởng lầm sai. Hễ làm
mất cái thân này muốn kiếp khó
trở lại đặng. Muốn ra khỏi chỗ
luân hồi, thì kiếp này phải tu
mới hết việc khó.

Vĩ Tiên Phật, Thánh hiền cũng tại
cái tâm, tâm phải chánh ý phải
thành. Như tâm ý chánh thành để
làm cốt Phật, nhang đèn cúng lạy,
sơn vàng tổ phết đó là vọng cầu.
Nên nói : Cưỡi chết tử bi Quan
Thế Âm" là cưỡi người, không có
lòng chánh thành, lo sửa mình để
vọng cầu việc giả. Lại nói ra tu
lầy chỗ nhang đèn cúng vái mà cầu
cho thành Tiên thành Phật, tách
Phật chỗ nào. Nên nức cưỡi cho
người làm sai mà không cải sửa.

Có câu : Bất vị tề hưởng nhi
giáng phước, bất vị thất lễ nhi
giáng họa. Nghĩa là : Chẳng vị
cúng tề mà cho phước, chẳng vị
thất lễ mà cho xuống họa. Trời
Phật Thánh Thần trọng là trọng
người chí thành cung kính, tự hồi
ăn năn biết sợ nhà tối có Thần
không dám làm quấy thì Ngài
thưởng lắm, kính lắm. Người ấy
dầu không cầu Ngài cũng cho phước
lộc. Còn Ngài ghét kẻ bất trung
bất hiếu, bất nghĩa bất lương, ý
độc hại người, lòng lang ở bạc.
Những người như vậy dầu cho nhang
đèn cúng lạy thế nào. Ngài không
dung đặng.

Bởi Ngài dặn làm phước chớ
đứng cầu phước, tự nhiên họa dứt
phước thêm, chớ Ngài có tử vị
hay là thưởng ghét ai bao giờ. Có
câu "Hoạch tội ứ thiên vô sở đảo
giả" Nghĩa là : Mắc tội nơi trời
thì không còn chỗ cầu vạy, như
thê thì có ai mà tránh chẳng?

Xem tiếp trang 20

M E O I !

Mẹ ơi! Con đã nhận lời
 Mẹ khuyên mẹ bảo con thời lo tu
 Mẹ ơi! Thế sử tiên xu
 Dạy con đau khổ con ngu suốt đời
 Nghe qua chốn lý thức lời
 Mẹ ban ân điển con thời cảm thưởng
 Thưởng Cha qui Mẹ tao gương
 Đường đời đường đạo hai đường phải đi
 Hành trình con phải đủ thì
 Nhiều bài cay đắng con thì thức tâm
 Ngày nay đốn Mẹ mừng thầm
 Mẹ răn Mẹ dạy con tâm đường đi
 Lý hưởng xa cách nhiều kỹ
 Luân hồi nhiều kiếp học thì tiên dân
 Đong vai đào kệp nghĩa ân
 Trần đây tình tử ân cần sửa sai
 Nỡ đời gánh nặng hai vai
 Quên Cha vắng Mẹ đổi thay thế tình
 Hưởng ngoài tán thưởng đẹp xinh
 Quên cần quên cội quên mình nợ duyên
 Tự hành loạn động tâm xuyên
 Đường hủ nguy tạo khó yên tâm hồn
 Vạn linh tiến hóa sanh tồn
 Tạo phần mê chấp khó ôn lại bài
 Căn khôn vũ trụ thanh đài
 Ban ơn hỗ trợ ngày ngày dựng xây
 Nay con lại gặp được Thầy
 Người thương người đối, vui vậy cảm giao
 Tử bi bình đẳng đối trao
 Dạy cho hiểu đạo bước vào căn khôn
 Thực hành nguyên lý sanh tồn
 Bằng lòng học hỏi giải cốn si mê
 Tử con thức hưởng trở về
 Tìm Cha gặp Mẹ tưởng kể bên con
 Hành trình biến cả núi non
 Trần đây nước mắt rõ con đang hành
 Thực hành nguyên ý thanh thanh
 Nhớ Mẹ! Truyền cảm điển thanh chan hòa
 Tình thưởng huynh đệ một nhà
 Cha yêu ban phúc vui hòa học tu
 Tu là sửa chữa đấng ngu
 Ví mình là họ an du tâm hồn
 Chẳng còn nuôi dưỡng ác ôn
 Thường yêu tha thứ giữ hồn tiên thẳng
 Cảnh đời tâm đạo chuyển sang
 Học bài vay trả khai mãn đạo tâm
 Mẹ ơi! Siêu lý diệu thâm
 Giúp con học hỏi con tâm đường đi
 Tự con dẹp bỏ sân si
 Tình thưởng đạo đức con thì học thêm
 Tham thiền thức tập đêm đêm
 Hồi sinh tự thức âm êm tâm hồn

Thực hành quán cải tử ôn
 Hành trình sâu rộng ý tồn lý chốn
 Cảm minh thiên địa qui huấn
 Một lòng dạy dỗ người ôn lại bài
 Mẹ ơi! Cảm nhận con sai
 Tử đây tử thức công dầy Cha ban
 Lê rơi tuôn chảy hai hăng
 Năm đêm thường nhớ băng hoàng nội tâm
 Mẹ đâu? Con phải siêu tâm
 Đâu để Mẹ đã âm thầm trong con
 Cũng con bán bạc ní non
 Mẹ thường Mẹ bảo giúp con trên đây
 Thường yêu trú ẩn trong này
 Cho con khai mở vui vậy cảm giao
 Sở sinh cho đến thứ nào
 Mẹ yêu vẫn giữ vẫn trao đổi tính
 Thực hành mệnh cảm địa linh
 Tâm mình đời đạo giữ tính Cha ban
 Thực hành chốn pháp cảm an
 Soi Hồn giải tỏa băng hoàng nội tâm
 Pháp Luân Thường Chuyển khai tâm
 Khí nguyên thành trụ giải lâm giải mê
 Chẳng còn lý luận khen chê
 Tham thiền nhập định mãi mở xuất hồn
 Cảm minh vạn lý sanh tồn
 Sanh trụ hoại diệt giữ hồn lo tu
 Mẹ ơi! Con đỡ phải mù
 Trở về thanh cảnh con tu hoài hoài
 Hồn con nhớ Mẹ hằng ngày
 Một lòng khai triển chẳng thay pháp trình
 Quán thông tử thức một mình
 Đan ổn tử điển đệ huy nh đêm ngày
 Cùng chung học hỏi nhờ Thầy
 Qui y tạm bảo nơi này để tu
 Chẳng còn lý luận tiên xu
 Vệt mây vượt cõi âm u của đời
 Học thanh minh trước hợp thời
 Quân bình tử thức đời đời yên vui
 Mẹ ơi! Con nguyên rên trui
 Cùng chung nguyên lý Mẹ vui con hòa
 Thức hồn dẹp bỏ cái ta
 Lấy không làm đích chan hòa tình thưởng
 Tình đời tam bộ dựa nương
 Tình Cha sống động yêu thưởng hoài hoài
 Con yêu tận độ thân này
 Tạo duyên cứu giúp cũng Thầy ban ơn
 Tình thưởng huynh đệ keo sơn
 Gắn liền thanh giới chẳng hồn chẳng mê
 Bình tâm thức giác trở về
 An ninh nguồn cội muôn bề đạt thông
 Đèn đây tạm dứt lông vồng
 Chúc Mẹ ôn định khai tông giác quang

Montréal ngày 16/7/87

LSH

DANH SÁCH CÁC THIÊN SINH THAM DỰ TẠI THIÊN VIỆN VI KIẾN

KHÓA 7

KHÓA 9

SỐ TT	HỌ VÀ TÊN THIÊN SINH	TÊN THÀNH PHỐ	TỈNH BANG
1	DANG QUOC ANH	SANTA ANA	CA
2	DANG CONG	MONTEREY PARK	CA
3	LINH C. DANG	VAN NUYS	CA
4	TRUONG D. MINH DAO	GARDENA	CA
5	NGUYEN VAN DAO	LOS ANGELES	CA
6	TRAN VAN DUC	LOS ANGELES	CA
7	HOANG VAN DUC		CA
8	HUYNH HUU HIEU	R.S.MARGARITA	CA
9	NGUYEN DUY HUNG	SALT LAKE	UTAH
10	VO VAN KHIEM	MONTEREY PARK	CA
11	VU VAN KHOA	LOS ANGELES	CA
12	HOANG KIM	PASADENA	CA
13	LE VAN LAC		CA
14	MACH DUY LIEN		TX
15	HO HUU LOC	MONTEREY PARK	CA
16	TRAN NHU LONG	CULVER CITY	CA
17	NGUYEN HOANG LONG	CULVER CITY	CA
18	CHUNG NGOC NGOAN	LOS ANGELES	CA
19	TRAN NGOC QUANG	HUNTINGTON	INDIANA
20	NGUYEN VAN QUYEN	LOS ANGELES	CA
21	NGUYEN NGOC THACH	HOUSTON	TX
22	MAI VAN TOAN	ORLANDO	FA
23	BUI THANH TOAN	SANTA ANA	CA
24	LE THANH TUNG	TAMPA	FA
25	LY VINH	SAN JOSE	CA
26	LE THI BINH	DALLAS	TX
27	LY THI CHAU	POMONA	CA
28	DANG THI QUYNH DAO	SANTA ANA	CA
29	CAO THI GIAU	TAMPA	FA
30	NGUYEN THI HIEN	LOS ANGELES	CA
31	UNG DUONG HOA	ARLETA	CA
32	NGUYEN THI HUE	WESTMINSTER	CA
33	NGUYEN THI Q. HUONG	SANTA ANA	CA
34	LY THI HUONG	ORLANDO	FA
35	NGUYEN THI HUONG	LOS ANGELES	CA
36	NGUYEN THI KIM KHANH	SANTA ANA	CA
37	LY THI KIEU	POMONA	CA
38	HOANG THI MINH	HUNT. BEACH	CA
39	LY TANG MOORE	WOODBIDGE	VA
40	LY LE NHAN	LOS ANGELES	CA
41	NGUYEN THI NHO	SANGABRIEL	CA
42	NGUYEN THI NO	LOS ANGELES	CA
43	LE THI QUI	SAN JOSE	CA
44	LE THI SAU	SANGABRIEL	CA
45	TRAN THI SAU	POMONA	CA
46	HO MY THANH	MONTEREY PARK	CA
47	NGO THI THU	LOS ANGELES	CA
48	TRAN THI TRI	HUNTINGTON	INDIANA
49	LA THI TU	SANGABRIEL	CA
50	TRAN LE XUONG	R.S.MARGARITA	CA

SỐ TT	HỌ VÀ TÊN THIÊN SINH	TÊN THÀNH PHỐ	TỈNH BANG
1	LE DINH ANH		CA
2	LE TIEN BAD	SAN JOSE	CA
3	NGUYEN VAN BE	SAN JOSE	CA
4	NGUYEN CHAU	SAN JOSE	CA
5	YING CHO		CA
6	NGUYEN HUYNH CHUNG	LOS ANGELES	CA
7	CAO VAN COI	HUMBLE	TX
8	VUONG VINH CUNG	GLENDALE	CA
9	PHAM HUU DO	SAN JOSE	CA
10	NGUYEN HUNG HAU	BURLESON	TX
11	TRUONG NGOC HIEN	SAN JOSE	CA
12	NGUYEN NHU HOANG	SAN JOSE	CA
13	TRAN LONG	ORLANDO	FA
14	VO MINH	BURLESON	TX
15	LE HUU NGHIA	CULVER CITY	CA
16	TRINH CAM PHUOC		CA
17	NGO THUC SANG	SAN JOSE	CA
18	HUYNH NINH SON	SANTA ANA	CA
19	PHAN MINH TIEN	SAN JOSE	CA
20	NGUYEN VAN TIN	GLENDALE	CA
21	BANH TRI	SAN DIEGO	CA
22	TRAN TRUNG	SAN JOSE	CA
23	NGUYEN NGOC TUAN	SUNNYVALE	CA
24	QUACH LONG VAN	BURLESON	TX
25	NGUYEN THI XUAN AN		CA
26	NGUYEN THI MONG ANH	BURLESON	TX
27	TRAN BACH CHAU	CULVER CITY	CA
28	LUU THI HANH	DALLAS	TX
29	NGUYEN THUY HOA	SAN JOSE	CA
30	NGO LIEN HOA	MOUNTAIN VIEW	CA
31	KIEU THI HOA	SUNNYVALE	CA
32	HUYNH THU HONG	AUSTIN	TX
33	NGO NGUYET HONG	BURLESON	TX
34	NGUYEN THI HUE	ANAHEIM	CA
35	NGUYEN THUY HUE	SAN JOSE	CA
36	MAI THI KIM KHUE	OAKLAND	CA
37	PHAN THI LIEN	BURLESON	TX
38	LAI THI MY LOAN	SAN JOSE	CA
39	NGUYEN THI MAI	SAN JOSE	CA
40	NGUYEN XUAN MAI	REDWOOD CITY	CA
41	CAO THI NGA	HUMBLE	TX
42	NGUYEN THI NGOC	BURLESON	TX
43	TRUONG BICH NGOC	SAN DIEGO	CA
44	PHAM THI NHUNG		CA
45	LAI THIEN THANH	MC LEAN	VA
46	MAI THI THANH	ORLANDO	FA
47	DANG THI TRIEM	DALLAS	TX
48	LUONG AI TU	SAN JOSE	CA
49	DANG THI YEN	HUMBLE	TX

KHÓA 8

SỐ TT	HỌ VÀ TÊN THIÊN SINH	TÊN THÀNH PHỐ	TỈNH BANG
1	HU VAN HUE	ROSEHEAD	CA
2	NGUYEN VU KHIEM	SUNNYVALE	CA
3	TRAN THI BICH THUY	ORANGE	CA

Đây việc khuyên tính đã nói rồi; lại nói qua Mã đờn Dương nghe người xách bầu thiếc dên, lật đất ra tiếp rước, thỉnh vào nói chuyện. Ông già đi theo Viên ngoại vào ngồi tại ghế giữa lấy lời khẳng khái mà hỏi : Vậy kêu ta câu hỏi việc chi ?

Viên ngoại đáp : Tôi thấy ông già cả tuổi tác hằng ngày xin ăn lao khổ mướn cầm lại đây nuôi ông, chẳng biết ông chịu hay không?

Nói chưa dứt lời, ông già giận nói : Ta thiết xin ăn quen rồi, chẳng chịu ăn những không công thực lộc của ai.

Viên ngoại thấy ông giận chẳng dám nói nữa, liền vô nói với bà

rằng : Ông xách bầu thiếc tới thỉnh vô nhà nói việc nuôi dưỡng ông nói chẳng chịu ăn những vô công chi thực; nên vô hỏi bà tính làm sao ?

Bà cười rằng : Ông nói chẳng nhảm việc, nên người không chịu, chẳng nghe sách có nói : "Quần tử mưu đạo bất mưu thực, tiểu nhơn mưu thực bất mưu đạo" Nghĩa là người quần tử ham đạo chẳng lo ăn. Còn tiểu nhơn ham ăn chẳng lo đạo. Ông mới thấy mặt lại kể việc nuôi dưỡng, lấy chõ ắp ồng mà dụ, quần tử nào kể việc ắp ồng. Cầu chõ đạo thí hơn. Tại ông nói thất lợi, để tôi ra phân giải chắc ông an lòng chịu ở.

Còn tiếp

CA 95108

Nguyen HOA
P.O. Box 924
San Jose,

TO:

PRINTED MATERIAL

Non Profit
Organization
U.S. Postage
PAID
Permit #10076
Westminster, CA

VO VI FRIENDSHIP ASSOCIATION
P.O. BOX 2522
GARDEN GROVE, CA 92642